

Η 5η Ιουλίου θα μείνει στην μνήμη του λαού μας ως μια συγκλονιστική ιστορική ημέρα. Το 61% του λαού μας εξέφρασε και με την ψήφο του την αντίθεση του στη βαρβαρότητα που βιώνει τα πέντε τελευταία χρόνια. Ψήφισε βιωματικά, ταξικά, κοινωνικά. Απέδειξε και στην κάλπη όπως αρκετές φορές, στους δρόμους, τις πλατείες, στις διαδηλώσεις ότι δεν συμβιβάζεται με την βάρβαρη πολιτική τους.

Το συντριπτικό λαϊκό, νεανικό και εργατικό ΟΧΙ εξέθεσε ανεπανόρθωτα τους εκβιαστές και έθεσε σε βαθύτερη κρίση τους κυριότερους πυλώνες του μνημονιακού αστικού συνασπισμού εξουσίας: α) τη συμμαχική σχέση και ένταξη του ελληνικού καπιταλισμού στην Ευρωζώνη και την Ε.Ε, β) το γερασμένο κομματικό πολιτικό σύστημα και πρώτα απ' όλα κατεξοχήν «μνημονιακό» και «ευρωπαϊκό» κόμμα της αστικής τάξης, τη Νέα Δημοκρατία, γ) την εργοδοσία των πολυεθνικών και εγχώριων μεγαλοεπιχειρήσεων, αλλά και εκείνων των μικρών εργοδοτών που συντάχτηκαν με τις απειλές και την τρομοκρατία δ) το μιντιακό αντιδραστικό υπερκράτος, ε) το αστικοποιημένο συνδικαλιστικό κίνημα και στ) την «πνευματική ηγεσία» της επιχειρηματικής παιδείας.

Λίγες ώρες μετά το αποτέλεσμα ξεκίνησε επιχείρηση παραχάραξης του ΟΧΙ του λαού, με πρωτοβουλία του κ. Τσίπρα και όλων των αστικών δυνάμεων του λεγόμενου συνταγματικού τόξου, με στόχο την πάση θυσία συμφωνία με τους δανειστές. Διαφαίνεται μια νέα «εθνική» αντιλαϊκή συνεννόηση για την σωτηρία δήθεν του λαού και της χώρας.

Η ηγεσία του Σύριζα παραμένει εγκλωβισμένη στην αυταπάτη για μια «άλλη, δημοκρατική Ευρώπη» που δεν υπήρξε, δεν υπάρχει και δεν θα υπάρξει ποτέ μέσα στην Ε.Ε του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και των πολυεθνικών ομίλων. Φαίνεται να υποχωρεί όλο και περισσότερο από τις αρχικές της θέσεις και προεκλογικές δεσμεύσεις, να υποκύπτει στις απαιτήσεις της Ε.Ε, του Δ.Ν.Τ. και του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου και είναι διατεθειμένη να υπογράψει συμφωνία υποταγής με τους δανειστές. Η δογματική της προσήλωση πάση θυσία στο ευρώ και τον μονόδρομο της Ε. Ένωσης γίνεται επικίνδυνη για το λαό, όσο δεν επεξεργάζεται ένα άλλο σχέδιο, για μια άλλη πορεία υπέρ της εργατικής τάξης, του λαού, της δημοκρατίας και της εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας, που θα περιλαμβάνει κρατικοποίηση των τραπεζών, μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους, κατάργηση ΕΝΦΙΑ και μείωση φόρων, αυξήσεις μισθών - συντάξεων, συλλογικές συμβάσεις, ξήλωμα των μνημονιακών νόμων μέχρι την πλήρη κατάργηση τους.

Άμεσα, μπροστά στην εργατική τάξη, το λαό αλλά και την κυβέρνηση υπάρχουν δυο δρόμοι: Ή υποταγή και υπογραφή ταπεινωτικής συμφωνίας στο όνομα της «πάση θυσία παραμονής στο ευρώ» ή καμία νέα θυσία για το ευρώ με νέο «όχι» σε κάθε μνημονική συμφωνία.

Οι πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες που πρωτοστάτησαν στο ΟΧΙ οφείλουν να πάρουν πρωτοβουλίες μαζί με άλλους αγωνιστές να στηρίξουμε το ΟΧΙ του λαού μας. Να μην επιτρέψουμε καμία παραχάραξη. Καμία εκτροπή της εκφρασμένης θέλησης του λαού. Καμία συμφωνία. Όχι σε παλιά και νέα μνημόνια. Να βαδίσουμε άλλο δρόμο για το λαό και την χώρα. Όχι στο μονόδρομο της Ε.Ε. και της ευρωζώνης.

Η Ε. Ένωση δεν είναι το σπίτι των λαών είναι το σφαγείο των καπιταλιστών.

* Χρήστος Παναγιωτόπουλος, μέλος του Δ.Σ του σωματείου εργαζομένων Δήμου Βύρωνα